

РЕШЕНИЕ

№ 7728

гр. София, 15.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 22.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **5811** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „СИТИКОМ РИЛА“ ООД [населено място], ЕИК[ЕИК] чрез пълномощника му – адв.А. П. от АК П., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0438-000057/26.05.2022г. по чл.171, т. 2а б.“а“ от ЗДвП, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство за срок от 6 месеца, издадена от Г. Р. Г. – началник сектор към ОД на МВР П., 03 РУ П.. Иска се отмяната на заповедта като незаконосъобразна и неправилна, издадена в нарушение на материалния закон и в противоречие с чл.6 ал.5 от АПК.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., който поддържа жалбата. Представя писмени бележки, допълващи доводите в жалбата. Представя и доказателство за платено по банков път адвокатско възнаграждение – в удължения с протоколно определение от 22.11.2022г. на съда срок. Претендира разноски.

Ответникът – началник сектор към ОД на МВР П., 03 РУ П., не се явява и не се представлява. При изпращане на административната преписка в съда, в писмено становище поддържа неоснователност на жалбата и моли същата да се сотави без уважение. Представи писмени доказателства относно компетентността на органа, издал заповедта, както и справка за пътуване на лице - български гражданин, актуална към 05.10.2022г. и Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 689001 от 26.05.2022г., съставен срещу Г. И. П., за нарушение по чл.162 ал.1 от ЗДвП.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, III-то отделение, 66 състав след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед № 22-0438-000057/26.05.2022г. на С. Р.“ ООД е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.а) от Закона за движение по пътищата „Прекратяване на регистрацията на МПС – лек автомобил „О. Мовано“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, като са отнети 2 броя регистрационни табели и Свидетелството за регистрация на процесното МПС.

Според мотивите на заповедта на 26.05.2022г., около 14,11 часа, в [населено място], по [улица]до № 131 при проверка е установено, че лек автомобил „О. Мовано“ с рег. [рег.номер на МПС] се управлява от Г. И. П., с чуждестранно национално свидетелство, издадено във Великобритания, без същото да е подменено след пребиваване повече от три месеца, след като е влязъл в Република България. На основание чл.162, ал.1 от ЗДвП на водача е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 689001 от 26.05.2022г., за нарушение по чл.162 ал.1 от ЗДвП.

От представената справка за пътуване на лице - български гражданин, актуална за периода 01.01.2020г. - 05.10.2022г. се установява, че водача Г. И. П. е влизал в РБ България със самолет на 08.02.2020г. и на 29.02.2020г.

Чуждестранното свидетелство за управление на МПС не е представено като доказателство.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес. Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена в писмена форма и съдържа мотивите на издателя ѝ за прилагането на принудителната административна мярка. Изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, във вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивираност е изпълнено, когато са посочени фактическите основания за издаването на административния акт и правната норма, която предвижда последиците от настъпването им. В конкретния случай подробно, ясно и конкретно са изложени обстоятелствата, които са послужили за основание на административния орган да приложи разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН, във вр. с чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП. Те са достатъчни, за да може да се осъществи съдебен контрол за законосъобразност на административния акт и същевременно неговият адресат да разбере причините, поради които е издаден и свързаните с тях правни последици.

Срокът на принудителната административна мярка е определен конкретно от административния орган и е в предвидения от закона минимум от шест месеца.

Настоящият състав намира, че от събраните по делото писмени доказателства, не се установява в хода на административното производство да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, представляващи отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК. Процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност.

Оспорената заповед, съдът намира за материално незаконосъобразна, по съображения, различни от изложените в жалбата.

Заповедта е издадена на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Разпоредбата

предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс. Видно от изложеното в мотивната част на заповедта, административният орган е приел, че е налице хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а", пр. 2-ро – адресатът на заповедта е собственик на МПС, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата по тази разпоредба, а именно - не притежава валидно СУМПС за управлението му.

От приложените писмени доказателства безспорно е установено, че на посочените в оспорената заповед дата и място, Г. И. П. е управлявал лек автомобил „О. Мовано“ с рег. [рег.номер на МПС] , с чуждестранно национално свидетелство, издадено във Великобритания.

Спорният въпрос по делото е дали това свидетелство за управление на МПС е валидно, с оглед приложението на нормата на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП. Разпоредбата предвижда, че българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. По аргумент от изложеното, СУМПС на български гражданин, издадено в чужбина е валидно при следните алтернативно предвидени хипотези: 1. негов издател е държава, договаряща по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. издадено е от държава, договаряща по договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, б. "а" от него; 3. СУМПС е придружено от легализиран превод на български език; 4. СУМПС е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. СУМПС е издадено от държава-членка на Европейския съюз, или от друга държава – страна по споразумението за Европейското икономическо пространство или от Конфедерация Швейцария.

В случая няма доказателства конкретно кога и с какъв срок на валидност е издаденото чуждестранно национално свидетелство. Безспорно е само, че то е издадено в Обединено кралство Великобритания, както и, че свидетелството е било издадено към момента на проверката, осъществена на 26.05.2022г. на водача П., нещо повече - било е издадено и към 29.02.2020г., когато е последното регистрирано влизане в РБългария на водача П.. Съгласно Споразумението за оттегляне, публикувано в Официален вестник на ЕС на 31.01.2020 г., правото на Съюза ще продължи да се прилага за О. кралство и на територията му за „преходен период“, продължаващ до 31 декември 2020 г. Поради това, независимо, че към момента на издаването на свидетелството за управление на МПС на Г. П. е било прието Споразумението за оттегляне, доколкото същото е издадено в преходния период и правото на С. се прилага за О. кралство в

този преходен период, съдът приема, че свидетелството за управление на МПС. По силата на Споразумението за оттегляне Директива 2006/126/ЕО е приложима и във Обединено кралство Великобритания до края на преходния период - 31.12.2020 г. От това следва, че до 31.12.2020 г. страните-членки на ЕС и Обединено кралство Великобритания взаимно признават, издадените от тях СУМПС.

След този период е приложима Конвенцията за движението по пътищата, подписана във В. на 08.11.1968 г. Договарящи страни по нея са както Република България, така и Обединено кралство Великобритания. Затова, за да бъдат признати у нас издадените след 31.12.2020г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС, те трябва да съответстват на приложение № 6 към Конвенцията за движението по пътищата. Приложение № 6 към Конвенцията и приложение № 1 към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 20.12.2006 г., макар и различаващи се визуално, включват като задължителни реквизити напълно идентични данни и информация.

Преценката за валидност на СУМПС, издадени от Обединено кралство Великобритания преди 31.12.2020 г., със срок, изтичащ след тази дата, е предоставена на всяка отделна държава – членка на ЕС. В този смисъл е Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство след края на преходния период от 02.12.2021 г., общодостъпно на адрес: https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/file_import/travelling_bg_7.pdf т. 6. 1 от същото е препоръчано на притежателите на свидетелства за управление на МПС от О. кралство, които планират да шофират в Европейския съюз, да се свържат с отговорните органи на държавата членка във връзка с правилата за признаване на свидетелствата за управление на МПС. На официалната електронна страница на Министерство на вътрешните работи на Република България, в раздел Брекзит/ <https://www.mvr.bg/>, е общодостъпна информация, според която след изтичане на преходния период в Република България СУМПС, издадено от О. кралство, ще бъде признавано като СУМПС, издадено от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г. и отговарящо на изискванията на приложение № 6 към нея.

Република България в действащото си законодателство няма разпоредба, която да изключва валидността на издадените преди 31.12.2020г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС, чийто срок все още не е изтекъл. Напротив в съответствие с Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство, след края на преходния период и в изпълнение на принципите за последователност и предвидимост по чл. 13 от АПК, компетентният и орган – Министерство на вътрешните работи е огласил публично, че тези СУМПС ще се третират като издадени от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968г. и отговарящи на изискванията на приложение № 6 към нея. Посоченото изпълва едно от алтернативно предвидените условия на чл.162, ал.1 от ЗДвП за признаване валидността на СУМПС, издадено от друга държава.

В настоящия случай свидетелството за управление на МПС на лицето, управлявало автомобила на дружеството жалбоподател, е издадено от Обединено кралство Великобритания преди края на 2020г., затова по силата на Споразумението за оттегляне, Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство след края на преходния период и официално обявление на МВР, по силата на чл. 13 от АПК и на основание чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, то представлява валидно свидетелство за

управление на МПС за категориите, посочени в него, на територията на Република България.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че не е била налице предпоставката на чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП за издаване на оспорената заповед. Същата е материално незаконосъобразна и следва да се отмени.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 от ЗДвП в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него съдебни разноски – 50 лв. – заплатена държавна такса и 500 лв. договорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 66 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0438-000057/26.05.2022г по чл.171, т. 2а б.“а“ от ЗДвП, издадена от Г. Р. Г. – началник сектор към ОД на МВР П., 03 РУ П., с която спрямо "СИТИКОМ РИЛА" ООД е приложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА ОД на МВР П. да заплати на „СИТИКОМ РИЛА“ ООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 550 лв., представляваща направени в производството разноски.

Решението, на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: